

Lausunto raporttiin ”Selvitys hammaslääketieteen erikoisalojen ja erikoistumiskoulutuksen uudistamisesta ja suu- ja leukakirurgian erikoisaloista”

Suu- ja leukakirurgian osalta selvitystä LL- ja HLL- tutkintojen suorituksen osalta niin EL- kuin EHL-koulutukseen liittyen suosittelen vahvasti. Sairaalaolosuhteissa työskentely ilman molempien perustutkintojen tietojen hallintaa on erittäin hankalaa ja potilasturvallisuutta potentiaalisesti vaarantavaa. EL-tutkintoon lisänä ehdottomana ehtona HLL-tutkinnon suorituksen katson tärkeänä, jotta on perustason ymmärrys purennasta ja suusta ja hampaistosta, eikä suu- ja leukakirurgian EL-tutkintoa tavoitella vain lisätittelinä suu- ja leukakirurgian naapurialoilla (esim. korva-, nenä- ja kurkkutaudit). LL-tutkinto EHL-koulutukseen liittyen on tärkeää sairaalassa työskenteleville, avosektorilla potilasmateriaali lienee sellaista, että ilmankin voi pärjätä.

Erikoistumiskoulutuksiin liittyen kaikkien yliopistojen ja kaikkien alojen osalta tulisi olla maininta keskussairaalaista erikoistumispaikkana. Erikoistumispaikkojen suhteen tulisi luopua ajatuksesta, että erikoistumista voi tehdä vain oman ERVA/YT-alueen alueella, sillä työvoiman liikkuvuus on tärkeää, eikä erikoistumiskoulutuksen sitominen maantieteellisesti ole mielekästä. Erikoistumisen koulutuspaikaksi pitäisi lähtökohtaisesti hyväksyä missä tahansa yliopistossa mikä tahansa koulutuspaikka, joka on jonkun yliopiston hyväksymä. Näin esimerkiksi Turun alaisuudessa erikoistuva voisi tehdä opintojaon Päijät-Hämeessä tai Oulussa erikoistuva Vantaalla. Erikoistumisopintoja voisi suorittaa sujuvasti, ja palvelujärjestelmä saataisiin joustavasti käyttöön. Koulutuspaikkojen ja kouluttajien pätevyysvaatimusten suhteen olisi hyvä saada valtakunnalliset kriteerit, jotteivät vaatimukset vaihtelee.

9kk vaade terveystieteiden erikoistumisesta on useille erikoisaloille hankala, sillä SEHYK-tyyppisiä yksiköitä on vain 7. Jos vaaditaan jo kahden vuoden (kliininen?) palvelu, tapahtuu tuo useimmiten avoterveydenhuollossa. Terveystieteiden koulutuspaikkojen sijaan olisi hyvä määritellä vaadittava erikoistumisaika yliopistosairaalan ulkopuolisessa koulutuspaikassa, esim. keskussairaala tai soveltuvin osin yksityissektorikin, jos kouluttajavaatimuksen täytyvät. Uusi palvelujärjestelmä murtaa rajaa terveystieteiden ja erikoissairaanhoidon välillä, ja olisi syytä tehdä niin myös erikoistumiskoulutuksen suhteen.